Dosarul nr. 4-1842/2025
4-25107335-12-4-29072025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

09 decembrie 2025 mun. Chișinău
Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani
Instanţa de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Denis Guzun
Grefierul Dorin Ialovoi
Cu participarea:
În lipsa:
Agentului constatator Valeriu Negara
Făptuitorului *****

examinând în şedinţă judiciară publică, la sediul instanței, în limba de stat, cauza contravențională privind învinuirea cet. *****, născut la *****, IDNP: *****, domiciliat în r-ul Căușeni, s. *****, ***** 3, în comiterea contravenției prevăzute de art. 243 alin. (1) din Codul contravențional, instanța

c o n s t a t ă:

La data de 28.07.2025, în procedura Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani a parvenit spre examinare dosarul contravențional pe învinuirea cet. ***** în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 243 alin. (1) din Codul contravențional.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 127565 din 20.07.2025, încheiat de către agentul constatator din cadrul SIAAN al SSTCR a DP a mun. Chișinău a IGP, Valeriu Negara, cet. ***** se învinuiește în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 243 alin. (1) din Codul contravențional, pentru faptul că, la data de 16.07.2025, ora 07:15, în mun. Chișinău (Durlești), str. Ion Creangă, 38, deplasîndu-se la volanul vehiculului de marcă ,MAN de model L2000 cu n/î *****, fiind implicat în accident rutier cu consecințele prevăzute de art. 242 alin. (1) Cod contravențional a părăsit locul accidentului rutier fără a anunța poliția.

Potrivit pct. 16 al Deciziei agentului constatator, cauza contravențională a fost remisă instanței de judecată ca fiind autoritatea competentă să o soluționeze în temeiul art. 395 Cod contravențional.

În ședința de judecată, ***** nu s-a prezentat, deși a fost citat legal despre data, ora și locul examinării cauzei, fapt pentru care în conformitate cu prevederile art. 382 și 455 alin. (3) Cod Contravențional al RM, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

În ședința de judecată, agentul constatator Valeriu Negara nu s-a prezentat, deși a fost citat legal despre data, ora și locul examinării cauzei, fapt pentru care în conformitate cu prevederile art. 382 și 455 alin. (2) Cod Contravențional al RM, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Studiind materialele cauzei în raport cu prevederile legale ce guvernează speța dedusă judecății, instanța de judecată apreciază că procesul contravențional urmează a fi încetat, reieșind din următoarele considerente.

În sensul art. 462 din Codul contravenţional, *atunci când examinează cauza contravenţională, instanţa de judecată trebuie să pronunţe una din aceste două soluţii: a) încetarea procesului contravenţional; sau b) declararea vinovăţiei persoanei care a comis contravenţia imputată şi, după caz, stabilirea sancţiunii contravenţionale, aplicarea măsurii de siguranţă sau înlăturarea executării sancţiunii.*

Conform art. 7 din Codul contravențional, *persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.*

Potrivit art. 10 din Codul contravențional, *constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenţionale şi se manifestă sub două forme prin intenţie sau din imprudenţă.*

Intenția este o comportare activă prin care se încalcă o normă prohibitivă ce interzice o anumită activitate, iar imprudența constă din faptul, că persoana care săvârșește fapta își dă seama și prevede urmările care vor surveni în urma acesteia, dar consideră, că în mod ușuratic vor putea fi evitate.

În baza art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, *examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.*

Pentru a purcede la analiza existenței sau inexistenței faptei contravenționale, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție prin raportarea acestuia la cerințele imperative prevăzute de legea contravențională prin prisma existenței temeiurilor de declarare a nulității absolute sau relative.

În accepțiunea art. 381 alin. (4) din Codul Contravențional, *autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate*

măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atît circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cît și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

În baza art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional, *procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de către agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.*

Din perspectiva Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, faptele cotravenţionale pot intra în sfera cauzelor penale. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană.

Cu titlu preliminar, se impun a fi făcute câteva consideraţii referitoare la natura juridică a procesului-verbal cu privire la contravenţie, precum și la forma acestuia. Procesul-verbal de contravenţie materializează o manifestare de voinţă cu caracter unilateral a unei autorităţi publice (prin intermediul persoanelor care au calitatea de agenţi constatatori) și reprezintă un act administrativ unilateral cu caracter individual, emis în baza puterii publice, cu scopul de a produce efecte juridice. Procesul-verbal cu privire la contravenţie reprezintă un act probator al unei contravenţii și trebuie să conţină menţiunile prevăzute de art. 443 din Codul Contravenţional.

În acest context, respectarea exigenţelor legale prevăzute de art. 443 din Codul contravenţional este obligatorie pentru agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, prin prisma art. 445 din Codul Contravenţional.

Analizând actul de constatare sub aspectul legalităţii sale, instanţa va cerceta dacă în cauză sunt întrunite cerinţele de formă ale procesului-verbal de contravenţie, așa cum sunt impuse acestea de dispoziţiile art. 443 din Codul Contravenţional referitoare la menţiunile obligatorii ce trebuie prevăzute sub sancţiunea nulităţii. Nulitatea poate fi invocată și din oficiu.

În raport cu prevederile art. 443 alin. (1) lit. d) din Codul Contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde: fapta contravenţională, locul şi timpul săvîrşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie.

La caz, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 127565 din 20.07.2025, cet. ***** se învinuiește pentru faptul că, la data de

16.07.2025, ora 07:15, în mun. Chișinău (Durlești), str. Ion Creangă, 38, deplasîndu-se la volanul vehiculului de marcă ,MAN de model L2000 cu n/î *****, fiind implicat în accident rutier cu consecințele prevăzute de art. 242 alin. (1) Cod contravențional a părăsit locul accidentului rutier fără a anunța poliția.

Acțiunile lui ***** au fost calificate de agentul constatator în baza art. 243 alin. (1) Cod contravențional, adică *părăsirea de către persoana implicată în accident rutier a locului în care s-a produs accidentul ce a cauzat consecinţele prevăzute la art. 242 alin. (1), dacă fapta nu constituie infracţiune, cu excepţia accidentului rutier documentat prin procedura de constatare amiabilă a accidentului, prevăzută de Legea nr. 414/2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de vehicule*.

Conform art. 425 Cod contravențional, *în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză*.

Astfel, instanța de judecată reține că pentru constatarea existenței contravenției imputate lui ***** și constatarea vinovăției, de către agentul constatator au fost administrate următoarele înscrisuri și probe, cercetate în cadrul ședinței de judecată:

- procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 127565 din 20.07.2025;
- copia procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 127563 din 20.07.2025;
- copia procesului-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 16.07.2025, schița accidentului rutier și tabelul fotografic, potrivit căruia a fost cercetat locul producerii accidentului rutier;
- copia procesului-verbal de audiere a victimei din 16.07.2025, potrivit căruia cet. Iuri Grozav a declarat că, la aceeași dată de către un camion mare cu n/î ***** i-a fost deteriorat gardul;
- copia procesului-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces

contravențional din 20.07.2025, potrivit căruia cet. ***** a declarat că, la data de 16.07.2025 s-a aflat la volanul vehiculului MAN cu n/î ***** și a fost la Durlești de unde a încărcat două ”șuturi” și s-a deplasat la alt obiect, ulterior fiind telefonat de către poliție;

Instanța, analizînd întregul material probatoriu acumulat şi prezentat în justificarea întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie, consideră că în acțiunile lui *****, lipsește faptul contravenției prevăzut la art. 243 alin. (1) Cod contravențional, din următoarele considerente.

Latura obiectivă a contravenţiei prevăzute de art. 243 alin. (1) Cod Contravenţional constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acţiunea de părăsire a locului în care s-a produs accidentul ce a cauzat consecințele prevăzute la art. 242 alin. (1), dacă fapta nu constituie infracţiune, cu excepţia accidentului rutier documentat prin procedura de constatare amiabilă a accidentului, prevăzută de Legea nr. 414/2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule.

În sensul art. 242 alin. (1) Cod Contravenţional, noţiunea de accident rutier are înţelesul de eveniment produs ca urmare a încălcării regulilor de securitate a circulaţiei sau de exploatare a mijloacelor de transport, în care au fost implicate unul sau mai multe mijloace de transport aflate în circulaţie, soldată cu deteriorarea neînsemnată a vehiculelor, a încărcăturilor, a drumurilor, a instalaţiilor rutiere, a altor instalaţii sau a altor bunuri sau cu cauzarea de vătămări corporale uşoare victimei sau cu deteriorarea considerabilă a vehiculelor, a încărcăturilor, a drumurilor, a instalaţiilor rutiere, a altor instalaţii sau a altor bunuri.

Prin „locul accidentului rutier” se înţelege segmentul de drum public sau un alt loc în care s-a produs accidentul rutier, în rezultatul circulaţiei mijlocului de transport şi al intrării acestuia în coliziune cu persoane, cu alte mijloace de transport, cu alte bunuri mobile sau imobile.

Cu alte cuvinte, luând în consideraţie contextul contravenţiei prevăzute la art. 243 alin. (1) Cod Contravenţional, se poate susţine că prin părăsirea locului accidentului rutier se înţelege acţiunea de plecare a făptuitorului de la locul accidentului rutier cu mijlocul de transport (al său ori al unei alte persoane) ori plecarea pe jos de la locul respectiv, în pofida interdicţiei de rigoare din Regulamentul circulaţiei rutiere.

Potrivit procesului-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional din 20.07.2025, cet. *****, a declarat că, a aflat despre accident de la polițist, astfel, din declarațiile date reiese că, ***** nu a simțit momentul tamponării gardului, iar intenția sa nu a fost de a evita răspunderea.

Latura subiectivă a contravenţiei analizate se exprimă, în primul rând, prin vinovăţie sub formă de intenţie.

Instanţa explică că, pentru a fi aplicabilă sancţiunea conform art. 243 alin. (1) cod contravențional, este necesar pe lângă obiectul şi latura obiectivă ca subiectul să fi avut intenţia (voinţa) părăsirii locului accidentului: să fi înţeles că

trebuie să rămână, să anunţe autorităţile şi totuşi a părăsit locul cu scopul de a evita aceste obligaţii.

În speţă, instanţa a constatat că, nu există probe că persoana a conştientizat exact obligaţia legală de a rămâne la locul accidentului, or făptuitorul nici nu a simțit că a comis un accident rutier.

Astfel, instanța de judecată nu a stabilit existența intenției directe a cet. ***** de părăsire a locului unde s-a produs accidentul rutier.

Prin urmare, absenţa intenţiei substanţializează lipsa unuia din elementele faptei contravenţionale voinţa de a părăsi, or persoana nu a părăsit locul voluntar, și nu a conştientizat sau nu a avut voinţa să se sustragă, a părăsit locul din motiv că nu a simțit impactul şi nu în mod deliberat. Totodată, nu există dovezi că persoana a ştiut că trebuie să rămână, să anunţe poliţia sau să aştepte organele competente şi a acţionat într-o situaţie de lipsă de conştientizare.

În asemenea circumstanțe, se constată că în acțiunile lui ***** lipsește latura subiectivă a contravenției prevăzute de art. 243 alin. (1) Cod Contravențional.

La fel, instanţa indică că, deşi toate celelalte elemente formale implicare în accident, consecinţe, părăsire a locului, ar putea părea îndeplinite, circumstanţele concrete relevă lipsa intenţiei de a părăsi locul accidentului pentru a evita obligaţiile legale, ceea ce împiedică reţinerea contravenţiei.

Instanța explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal.

Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă (cum ar fi raportul de constatare a producerii accidentului rutier anume de vehiculul MAN cu n/î *****, condus de făptuitor, etc.) în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept *in dubio pro reo*.

Procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției se bucură de prezumția de legalitate, însă, atunci când este formulată o plângere împotriva acesteia, este contestată chiar prezumția de care se bucură. În acest caz, instanța de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Cel care a formulat plângerea nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul necesar stabilirii și aflării adevărului, iar agentului constatator îi revine sarcina de a proba învinuirea imputată contravenientului.

Din considerentele enunțate, instanța de judecată conchide că, acuzația agentului constatator poartă un caracter declarativ și formal, în contextul în care la

procesul-verbal cu privire la contravenție din 20.07.2025, nu este anexată nici o probă care ar demonstra vinovăția lui *****, ori potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului înfăptuirea justiției cere ca, judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță pe probabilități, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Astfel, prezumția nevinovăției și exigența ca organul de urmărire penală să suporte sarcina de a dovedi acuzațiile este menționată explicit în articolul 6 § 2 din CEDO și ține de noțiunea generală de proces echitabil în sensul articolului 6 § 1 (a se vedea cauza Saunders c. Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de nord din 17 decembrie 1996).

În susținerea poziției sale, instanța de judecată relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Astfel, în conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (Boldea v. România, 15 februarie 2007, §30).

Prin urmare, la înaintarea învinuirii, agentul constatator nu a ţinut cont de faptul că concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea unei contravenţii nu pot fi întemeiate pe presupuneri şi că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea făptuitorului, nefiind astfel acumulate careva probe pertinente şi concludente care ar demonstra vina cet. *****.

Potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, *procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care, nu există faptul contravenției.*

Art. 461 Cod Contravențional stabilește că, *în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 instanța încetează procesul contravențional.*

Pornind de la cele indicate, instanța consideră învinuirea adusă cet. *****, în comiterea contravențiilor prevăzute de art. 243 alin. (1) Cod contravențional, neîntemeiată, urmând încetarea procesului în legătură cu faptul că în acțiunile contravenientei nu există faptul contravenției.

Pentru aceste motive și în conformitate cu art. 461, 462 Cod Contravențional al R.M., instanța de judecată

H o t ă r ă ș t e:

Se încetează procesul contravenţional intentat în privința lui *****, în baza art. 243 alin. (1) din Codul Contravenţional al RM, pe motivul că nu există faptul contravenției.

Copia hotărârii se remite pentru informare părților.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Preşedinte de şedinţă,
judecător Denis Guzun